

LO CRIST DE LA PATRIA.

SETMANARI TRADICIONALISTA.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA, trimestre 1 pesseta
 FORA, idem. 1'25

ULTRAMAR Y ESTRANGER

Trimestre. 2'50 pessetas

Número solt: 5 céntims

ADMINISTRACIÓ:

PALLA, 31, LLIBRERÍA
 LA PROPAGANDA CATALANA

25 exemplars: 1 pesseta

Número atrassat: 10 céntims

SUSCRIPCIÓ PERA DEDICAR UN MONUMENT AL SENYOR BISBE DE DAULIA.

Suma anterior.	232 Rals.
D. Joseph Martí, Diaca.	1 »
» Joan Font, Diaca.	1 »
» Miquel Lladó, Diaca.	1 »
» Anton Fornells.	2 »
» Ramon Mestres.	2 »
» Ramon Ribera.	1 »
» Joseph Barniol.	1 »
» Francisco Molins.	1 »
» Valentin Plaxens.	1 »
» Ramon Aubach.	1 »
» Pascual Soler.	1 »
» Pere Canals.	1 »
» Jaume Valls.	1 »
» Francisco Boixader.	1 »
» Salvador Armengol.	1 »
» Joan Panadés.	2 »
» Ignasi Estivill.	2 »
» Llorens Capó.	2 »
» Narcís Ciuró.	2 »
» Joaquím Viladrich, Pbre., Rector de Saldes.	2 »
» Ramon Serra, Pbre., Rector de Brocá.	2 »
» Urbici Gamisans, Pbre., Rector de Figols.	2 »
Total	263 Rals.

Continúa oberta la Suscripció.

CESSARISME Y LLIBERTAT.

Semblarán á molts contradictorias las paraulas avuy agermanadas y casi iguals, llibertat y cessarisme, que no á pochs s'ha fet creurer que simbolisaban respectivament lo reconeixement dels drets de l'home y la negació absoluta de tots ells.

Efecte d' aquesta creencia, 'l partit carlista es anomenat absolutista per los lliberals, que suposan que dins de nostre credo no hi caben las llibertats morals y materials que conduheixen los pobles á l'engrandiment y á ocupar lo primer puesto entre las nacions civilisadas.

Que tal afirmació no es feta de bona fe, ho demostra clarament lo fet de que quant l' Espanya, per exemple, era governada per Reys no constitucionals, dictabam lleys á tot lo mon, y avuy tot lo mon las dicta á nosaltres.

En temps dels Reys Catòlics, de Carlos V y de Felipe II, Espanya feya respectar sos drets y entraba en lo concert de las nacions civilisadas, ocupant lo primer lloch entre ellas, mentres que avuy ni son garantidas nostras possessions, ni 's conta pera res ab lo concurs de l' Estat espanyol en las contendas d' Europa, que consideran, ab sobras de justicia, á l' Espanya com á un país desgraciat quals governs lliberals han conduhit á la nulitat.

La Comunió tradicionalista, 'ns deya una vegada un respectable amich nostre, en carta que conservém, no es absolutista; en cambi, lo verdader absolutisme está dins de las ideas lliberals, que pretenen imposar uns principis seguits per uns pochs á la majoria dels ciutadans, que 'ls rechassan.

Y tenia rahó nostre amich, y de sobras ho demostra l' acte lliberal d' haber tret l' unitat catòlica en un país hont la pro-

porció de catòlics á no catòlics está de MIL á UN.

Al aplicarse avuy un cástich á qui ha caigut en desgracia del govern per las sevas aficions carlistas, sol dirse per los que s' anomenan lliberals, que aixís ho fariam nosaltres si governessim, y que per lo tant nos aplican la ley de conformitat ab nostre criteri. Es aixó molt discutible, perque dins nostre credo lo que sobre tot y avans que tot se considera punible es l' ultratje á la Divinitat y l' escarni á la Religió, cosa avuy considerada com á secundaria, y sobre aquellas faltas, efectivament, lo Códich carlí tindria que aplicarse ab més severitat que avuy; pero doném per suposat que al ser govern teniam que fer lo que 'ls Góberns que 's diuhen lliberals fan ab nosaltres, y resultarà que 'ls mateixos que condemnan l' absolutisme, fan bons los seus principis aplicantlo á qui no pensa com ells, lo qual no deixa de ser evident inconseqüencia per part d' aquells que tractan de fer simpáticas las ideas lliberals usant procediments que sempre han rechassat, en teoria s' entent.

Resultat: que en Religió l' Espanya es lliberal ó tolerant, y en politica cessarista.

F. de P. O.

CULLERADETES AMARGAS.

—¿Qué tal, Sr. Palillos?

—¡Ay, Perico! ja 't dich que n' hi ha per llogarhi cadiras; tres ampollas d' aygua de Rubínat han passat per la meva gola absols lo trans-

curs d' una setmana... pero ¡ca! ni 'ls mils.... aquest senyor qu' estava ara mateix despedintse de mí era 'l metje pero ¡vaja un papanatas! desd' un principi ja vaig conèixer que no faríam res, figurat que per medallon porta..... ¿may dirías lo qué porta?

—¿Qué?

—Una medalla de la Mare de Deu.

—¿Y qué?

—Res, home, qu' es un carlinás de marca y que per remeys está donantme consells y lliçons de doctrina, pero ab totes aquestas cançons tant malalt estich avuy com ahir y 'l Rubinat 'm fa 'l mateix efecte que si 'l tirés a l' aygüera.

—Y ¿seria indiscret de preguntarli sobra qué 's funda vosté pera creurer que 'l tal senyor es carlí?

—Home, molt senzill, figurat qu' ara mateix estava dihentme que 'ls lliberals eram tots uns... en fi 'm deya que no teníam solta.... ¡ja veus quin modo d' acóntar los parroquians!

—Ja veurá ¡que vol dirli a un home que té raho!

—¡Rahó!... ba, ba, aixó una persona com tú no ho tindria que dir, perque ¡deixat de cosas! tant pot esser persona de be un lliberal com un carlí.

—Si per persona de be s' entent un que *sembli* no haber may trencat cap plat ni cap olla, allavors jo no dupto que molts lliberals son personas de be.

—Jo per personas de be no entench ni plats ni ollas, lo que jo entench es qu' aquell que no roba, no mata, no odia, no... en fi, que compleix ab lo seu deber mereix lo títol de persona de be.

—¡Bo! pero ¿quins son per vosté los debers d' una persona?

—¡Oh!.... aixó seria molt llarch.

—No obstant jo necessito molí menos d' un minut pera numerarlos tots.

—Pues comensa.

—Primer deber: Seguir fielment los manaments de la ley de Deu.

—Un.

—Segon deber: Cumplir ab los manaments de l' Iglesia....

—Y ¿ja estás llest?

—Completament llest.

—Pues aixó jo crech que tots los lliberals ho fém.

—¡Tots!

—Sí.

—Pero vosté no. Y cantin documents. ¿De qué l' ha dit lo metje que provenia la seva malaltia?

—¡Oh! jo penso que prové d' una indigestió.

—Pues ¿sap vosté lo millor remey pera curar aquestas malaltais?

—Digas.

—Pues lo millor remey es estarse tota una cuaresma ab dejuni tal com manan los preceptes de l' Iglesia.

—Lo remey es bastant llarch.

—Pero també te dos efectes.

—¿Quins son?

—Lo primer es de purgar lo cos ab mes energia que 'l Rubinat, y 'l segon.... es de purgar

l' ánima ab mes mérit que totes las demás mortificacions y abstinencias de l' any.

—¡Bá!

—Y ¿no veu com vosté fins ara no hi ha cumplert ab aqueix manament de l' Iglesia?

—¡Pero si estich malalt!

—No obstant, segons hi sentit a dir, vosté va fer lo seu paperot lo dia del Dimecres de Cendra.

—¡Oh! be, pero ¿qué te que veurer aixó si era 'l dia d' *anarlo a enterrar*?

—Lo que te que veure es que vosté es un excelent modelo lliberal.

—Pero lliberal ben fet.

—Pues ¡per supuesto! si de lliberals no n' hi ha de mal fets.

—Bé, deixemse de criaturadas y torném a la rahó del meu metje.

—Pues bueno, fassi lo favor de parar atenció una estona.

—Estich.

—Segons sembla, vosté convé en ser un modelo de lliberals ben fets.

—¡Sí!

—Y vosté convé en que va fer lo paperot lo Dimecres de Cendra.

—També.

—Y voste convé en que las personas de be sigan las que compleixen ab lo seu deber.

—¡Oh!

—Y vosté no pot ara repetirme que 'ls lliberals ho fassin aixis.

—¡Pero!....

—Y per consegüent los lliberals compleixen la Lley de Deu quant no han de sortir perjudicats...

—¡Perico! Estás abusant de la meua bondat.

—¡Home! voste y tots los lliberals abusan de la de Deu. Per lo tant, paciencia, y que ho passi be.

C. D.

COMPANY DE FATIGAS.

Nostre estimat amich y correligionari lo Director de *La Fidelidad Castellana* de Búrgos, don Desideri J. Castell, ha sigut condemnat per la Audiencia d' aquella ciutat a la pena de dos mesos y un dia d' arrest. Dit senyor ha entaulat recurs de casació, en lo qual li desitjém la lliure absolució.

Ja veuhem nostres amichs la classe de llibertat de que están *gosant* las publicacions carlistas en aquestos felissos temps lliberals.

Sort que avuy l' actitud de nostre partit es pacífica y expectant, que si arrivés a oferir perills immediats pera la situació, ja las Filipinas y Marianas estarian pobladas de defensors de Don Carlos.

LA LLIGA DE LA JOVENTUT.

De nostre estimat company *El Siglo Futuro*:

»Los iniciadores de *La Liga de la Juventud* nos encargan recordar a los jóvenes tradicionalistas de toda España, que el dia de san José debe celebrarse la primera Comunion señalada para impetrar de Dios la salvacion de la patria.

Convendria que en cada localidad se encargaran de citar a los demás aquellos que en las rogativas por la salud de Don Jaime tomaron la iniciativa, siempre bajo la dirección y con el consejo de las personas más graves y significadas.

Hecha la Comunion, seria bueno que se participasen a sus compañeros de las respectivas capitales de provincia; los cuales pueden comunicárnoslo a nosotros para que demos cuenta, y para que poco a poco se vaya convirtiendo en obra estable y continua la idea verdaderamente inspirada, que propuso desde Lourdes el respetable sacerdote Sr. Espinós, capellán del general Tristany.»

En aquesta ciutat, probablement se celebrará la comunió indicada lo próxim diumenje, dia 20.

NECROLOGIA.

De la mort de varios consegüents tradicionalistas tenim que donar compte a nostres llegidors en la present setmana.

D. Joan Comellas (a) Farroel, Gobernador civil que fou de Solsona quant nostres armas alcansaban brillants victorias contra 'ls moros moderns (lliberals), comandant d' armas de las tropas de Prats de Llusanes y fill de Berga, morí lo dia 9 del present en la vehina vila de Gracia després de haber rebut tots los sants Sacraments ab que la Iglesia despedeix de aquest mon a sos verdades fills.

Després de una llarga enfermetat de 5 ó 6 anys, morí tenint la edat de 70.

Preguin per lo valent guerrer y piados cristí, tots los bons tradicionalistas.

—*—

Lo dia 17 de Febrer passat morí en Tordera D. Miquel Rabassa, Pbre., modelo de rectors, qui avants de ser ordenat prengué las armas en defensa de la més justa de las causas, durant la guerra dels set anys.

Preguin per ell los fills de la Iglesia.

—*—

Ha mort en Manresa a una edat avansada lo virtuos jesuita P. Anton Bobra de la Companya de Jesus, natural de aquella ciutat.

Verdader apóstol de la caritat, morí lo dia 7 del present, després de exercir per espay de molts anys tota classe de virtuts, en la gracia del Senyor 'l insigne fill de Sant Ignasi de Loyola.

Recomanám la sua ánima a las oracions de nostres llegidors.

—*—

Desitjém que nostres amichs preguin també per l' ánima de D.ª Carolina Martí, mare de nostre particular amich lo Sr. Carbó y Martí.

Mori en la pau del Senyor després de haber rebut los Sants Sacraments lo diumenje próxim passat.

D. E. P.

BIBLIOGRAFIA.

S' ha publicat lo tercer quardern del *Album de Personajes Carlistas*, en que 's continúa la biografía de Don Carlos y van inclosos los magnífichs retratos, lo superior sens dupte a lo publicat hasta avuy, de las Infantas Donya

Blanca y Donya Elvira, Fillas de Don Cárlos y de Donya Margarita.

Preu de suscripció de l' obra, 2 pessetas en rústica y 3 en percalina cada tomo.

Nostre estimat amich don Joseph Arrufat Mestres, Director que va ser de *El Restaurador* de Tarragona, ha publicat un bonich drama en dos actes y en vers, pera ser representat en collegis y societats católicas, anomenat *Qui sembra vents...* y en lo qual se proposa demostrar los afectes detestables de l' ensenyansa laica, logrant fer interessant l' argument que ab habilitat conduheix fins á lograr son propósit.

Dita obreta está dedicada al Director d' aquest setmanari, qual atenció y galanteria agrehím de tot cor.

Preu una pesseta.

COSETAS Y COSASSAS.

Aixó es lo que podém dir, de lo que á l' Europa passa, encara que siguin totas un xiquet massa pesadas.

¿Qué ho son? No hi ha pas cap dupte porque juntas son capassas de torná boig al qu' es sabi, **pille, á una persona honrada,**

fernos perdre la paciencia y treure á tothóm la llana.

¡Home! tením la Inglaterra que no mes busca ab sa manya si per cás troba algun tonto per estirarli la ganya.

La Alemania está que bufa y á punt de lluytá ab la França y 'ls francesos no més buscan una ocasió assegurada, per si poden desquitarse recuperantne la Alsacia.

Los russos volen fer pinyas ab los que viuhén á l' Austria, y al final de tant enredo, hi ha la qüestió de Bulgaria qu' encara no está resolta y qui sab quant deurá estarne.

Y 'ls *ditxosos* espanyols que n' estém, en mitj las brasas de aquet foch tan general, y que casi tot ho abrasa, ne pasém tambe iguals penas, iguals penas, dintre casa.

Perque á més dels disbarats dels governs que sempre 'ns manan, per nostra desgracia estém carregats sempre de plagas.

Tractats y *modus muriendi*, sublevacions y altres gangas

son lo pá de cada dia de la desgraciada Espanya, á la que ningu' respecta y es per tots vilipendiada.

Ja no 's pot seguí d' eix modo, s' ha de mirar de salvarla del tremendo cataclisme en que 's troba avuy posada.

Los fills que de cor l' estiman li han de treure aquestas tacas, y veure si ab lo temps poden retornarli altre vegada, sas grandesas, sas victorias, son poderío y sa fama, sas gloriosas tradicions y la fe dels nostres pares.

Y allavoras, si á Deu plau, y tením ferma constancia, tindré, encara que ab fatiga la gran victoria guanyada.

Peret de la Riera.

15 Mars de 1887.

CRIDORIAS.

Apesar dels molts avisos que porta nostre Ajuntament als regidors pera celebrar la sessió de cada setmana, fa cosa de un més ó un mes y mitj que no pot celebrarse per faltá aquells.

¡Ja compreném! las nevadas hant fet creixer massa l' os Bertran.

Y 'l senyor de las calsas curtas.... tant tranquil.

De Madrid are ha arribat
Aqueil home patillut
¡Que Deu l' hagi perdonat!
Y l' hi do molta salut.

Donem á tots nostres amichs, y periódichs companys de glorias y fatigas, las més espressivas gracias per las falagueras frases que 'ns dedican ab motiu de haber sigut absolt de la denuncia nostre Director.

¡Deu fassi que aquesta absolució no siga mullada!

En lo judici oral que tingué lloch uns dels dias de aquesta setmana contra Gabarró per injurias al digne rectó de Rubí, 'n passaren algunas de frescas.

Gabarró, ab sa cara de *sutje* estava mirantse fixament al relator, y aquet, mirantsel ab més feresa, si cap, pero també ab més dignitat, va lograr ferli baixar la vista y 'ls ánimos y dirigirse al Sr. Presidente ab una humildat impropia del que tant se la pinta, exclamant:

—¡Señor Presidente; el señor me mira con una mala cara, que insulta— (aixís se nos ha per testimonis presencials.)

¡Ay pobrissó!

Com los nens, que quant lo mestre 'ls hi pega y un altre 'ls mira, diuhen:

—¡Sr. mestre, aquet me mira!

Al últim, quant se concedí la paraula al escolapio digué ab una flema arrogant y acompasada:

—Ya que el Sr. Presidente me concede la palabra, procuraré ser breve (y aquí lo Sr. Presidente l' interrumpí).

—Si V. no lo es, ya procurará que lo sea la Presidencia.

¡Alsa! ¡Y no tenia mocadó lo Sr. *ex!*

¡Quín mico!

No cal dir que lo defensor de Gabarró feu una defensa mes *brillant*.... que una xumeneya.

En la defensa la pobra lógica va ser tant atropellada, que jo á ser d' ella, haguera *entablado querella* contra 'l defensor que tant barbarament la tractaba.

En fí; tant lo processat com lo defensor..... *pro infidelibus defunctis*..... pastanagas.

Aquell de la *Veu* enragollada, lo Sr. canonge Collell, feu ara fa pochs dias un viatge á Mallorca.

Allí los lliberals lo reberen molt be, posantse de gala y celebrant grants festas, com no podia menos que ser tractantse de un de la colla.

Dime con quien andas y t' diré quina hora es.

Habém sigut galanament invitats per nostre estimadíssim amich D. Magí Martí y Barjau, á la solemne vetllada que la Academia Colegi de Sant Joseph de que ell es Director, celebrará lo próxim diumenje, dia 20, en honor de S. Joseph.

Doném per aquest motiu las mes espressivas gracias á nostre bon amich lo Sr. Martí, y procurarém assistir.

Enviém lo pésam al Sr. Director del *Diari de Barcelona*, don Joan Mañé y Flaquer, ab motiu de la mort de son fill don Javier, pera qui desitjém lo descans de la gloria.

Batllori Picafort.

ANUNCIS.

EPISODIOS TRADICIONALISTAS.

ALBUM DE PERSONAJES CARLISTAS

con sus biografías,

por D. F. de P. O.

Se ha publicado el tercer cuaderno, que contiene los retratos de Doña Blanca y Doña Elvira, hijas de Don Carlos VII.

Imp. de Bertrán y Altés, Pelayo, 6, baixos.